

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 czerwca 1966 r.

Nr 22

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

140 — z dnia 31 maja 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ograniczeń w zakresie wypłaty rent z tytułu zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i nadterminowych	199
141 — z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych	200

ROZPORZĄDZENIA:

142 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 9 kwietnia 1966 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach gastronomicznych i przemysłu garmażeryjnego	202
143 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dokwaterowań i przekwaterowań osób chorych na gruźlicę	205

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

144 — z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie przystąpienia Dahomeju do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.	205
145 — z dnia 31 maja 1966 r. w sprawie przystąpienia Turcji do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem kartetów TIR (Konwencji TIR) wraz z Protokołem podpisania, sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r.	205
146 — z dnia 31 maja 1966 r. w sprawie wypowiedzenia przez Stany Zjednoczone Ameryki Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie żłcia na morzu, podpisanej w Londynie dnia 10 czerwca 1948 r.	206

140

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ograniczeń w zakresie wypłaty rent z tytułu zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i nadterminowych.

Na podstawie art. 16 ust. 5, art. 17 ust. 4 i art. 32 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie ograniczeń w zakresie wypłaty rent z tytułu zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i nadterminowych (Dz. U. Nr 56, poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonywanie przez okres nie krótszy niż 9 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy innych prac, z tytułu których rencista posiada dochód podlegający przepisom o podatku od wynagrodzeń (np. adwokaci wykonujący zawód w zespole adwokackim, sprzedawcy agencji, inkasenci, agenci ubezpieczeniowi), jeżeli dochód ten nie jest niższy niż 750 zł miesięcznie.”;

2) § 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Ograniczenia w wypłacie renty przewidzianego w art. 16 ust. 2 ustawy nie stosuje się:

1) do rencistów nie wykonujących pracy zarobkowej:

a) w ciągu 6 miesięcy od dnia zwolnienia z wojskowej służby zawodowej,

b) przez okres odbywania studiów i pobierania nauki w szkołach wyższych oraz wyższych i średnich szkołach zawodowych, przewidziany regulaminami szkół dla ukończenia studiów (nauki), z wyjątkiem studiów (nauki) prowadzonych systemem wieczorowym, zaocznym i korespondencyjnym,

c) przez czas nauki w szkołach partyjnych i szkołach związków zawodowych,

d) w czasie odbywania asystenckich studiów przygotowawczych,

e) przez czas uczęszczania na kurs przygotowujący do zawodu,

f) przez okres czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, stwierdzonej orzeczeniem właściwych organów,

g) przez czas sprawowania opieki nad osobą zaliczoną do I grupy inwalidów albo nad osobą wymagającą stałej opieki z powodu choroby, jeżeli wspólnie z taką osobą zamieszkuje, a opieki nad nią nie można powierzyć innej osobie;

2) do rencistów, którzy w terminie określonym w przepisach w sprawie kierowania do pracy żołnierzy zwolnionych z wojskowej służby zawodowej zgłosili wniosek o skierowanie do pracy — przez okres do końca miesiąca kalen-

darzowego, w którym powinni podjąć pracę stosownie do skierowania;

- 3) do rencistów-mężczyzn stanu wolnego i rencistów-kobiet nie wykonujących pracy zarobkowej — przez okres sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do lat 14 (własnym, przysposobionym, pasierbem, obcym — wziętym na utrzymanie i wychowanie), jeżeli sprawowania tej opieki nie można powierzyć innej osobie.

§ 4. 1. Za dochody z innych źródeł niż praca zarobkowa (§ 2) powodujące zmniejszenie renty stosownie do art. 17 i art. 32 ustawy, uważa się wszelkie dochody uzyskiwane ze źródeł nie wymienionych w § 2.

2. Nie powodują jednak zmniejszenia renty dochody uzyskiwane:

- 1) z prac wykonywanych na podstawie umowy o dzieło lub zlecenia, jeżeli dochód z tych prac nie przekracza 750 zł miesięcznie,
- 2) z publikacji lub innego rozpowszechniania rezultatów twórczości naukowej, literackiej i publicystycznej,
- 3) z wynagrodzeń za projekty wynalazcze oraz pomoc techniczną osób współdziałających, jeżeli wynagrodzenia są wypłacane przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 4) ze stypendiów przyznawanych na czas studiów (nauki) oraz ze stypendiów naukowych w kraju,
- 5) z wynagrodzeń za udział w posiedzeniach (w pracach) komisji,
- 6) z wygranych loteryjnych i losowych,
- 7) ze spadków i darowizn,
- 8) ze sprzedaży własnych nieruchomości.

§ 5. 1. Za podstawę ustalenia wysokości dochodu z pracy zarobkowej oraz dochodu z innych źródeł, podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń przyjmuje się:

- 1) faktycznie osiągnięte zarobki pieniężne podlegające tym przepisom, nie wyłączając tych składowych części wynagrodzenia, które z mocy przepisów szczególnych są zwolnione z opodatkowania (np. dodatki specjalne, kontrolerskie, za wysługę lat),
- 2) równowartość świadczonego w naturze węgla i umundurowania.

Przy ustaleniu wysokości zarobków nie uwzględnia się potrąceń z tytułu podatku, natomiast uwzględnia się zwolnienia tytułem kosztów uzyskania tych zarobków.

2. Za podstawę ustalenia wysokości dochodu ze źródeł przychodów podlegających przepisom o podatku obrotowym i dochodowym lub tylko o podatku dochodowym przyjmuje się dochody w wysokości stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym, niezależnie od zwolnień podatkowych.
3. Podstawę ustalenia dochodu z gospodarstwa rolnego stanowi roczny przychód szacunkowy ustalony dla wymiaru podatku gruntowego.
4. Jeżeli rencista (inwalida) posiada dochody z kilku źródeł, uzyskiwane dochody zlicza się."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

141

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1966 r.

w sprawie rzeczy znalezionych.

Na podstawie art. 185 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami właściwymi do odbierania zawiadomienia o znalezieniu rzeczy zgubionych, jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony do odbioru rzeczy albo jeżeli nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, są organy administracji finansowej prezydentów powiatowych rad narodowych, miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz miejskich rad narodowych w miastach wyłączonych z województwa, na których terenie rzecz została znaleziona, zwane dalej organami przechowującymi. Organami te są również właściwe do przechowywania rzeczy znalezionych oraz do poszukiwania osób uprawnionych do ich odbioru.

§ 2. 1. Znalazca może zawiadomić o znalezieniu rzeczy, zamiast organu przechowującego, biuro najbliższej gromadzkiej rady narodowej lub organ administracji finansowej prezydium najbliższej rady narodowej osiedla, miejskiej rady narodowej w miastach nie stanowiących powiatu albo dzielnicowej rady narodowej w miastach wyłączonych z województw oraz oddać rzecz temu biuro lub organowi.

2. Biuro gromadzkiej rady narodowej lub organ administracji finansowej powiadomi niezwłocznie o odebranych zawiadomieniu właściwy organ przechowujący.

3. Biuro gromadzkiej rady narodowej lub organ administracji finansowej przekaze rzecz oddaną na przechowanie organowi przechowującemu, jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór w ciągu miesiąca od dnia oddania rzeczy.

§ 3. 1. Oprócz rzeczy, które znalazca obowiązany jest oddać na przechowanie z mocy ustawy, organ przechowujący zażąda oddania mu innych rzeczy znalezionych, jeżeli z okoliczności wynika, że w razie pozostawienia u znalazcy rzecz byłaby narażona na niebezpieczeństwo utraty lub pogorszenia.

2. Organ przechowujący nie może odmówić odebrania rzeczy znalezionej, jeżeli żąda tego znalazca, chyba że rzecz nie przedstawia żadnej wartości.

§ 4. Jeżeli ze względu na właściwość rzeczy dostarczenie jej organowi przechowującemu, któremu znalazca obowiązany jest rzecz oddać, lub organowi wymienionemu w § 2 nie jest możliwe albo byłoby połączone z niebezpieczeństwem, nadmiernymi kosztami lub trudnościami, znalazca może ograniczyć się do wskazania miejsca, w którym rzecz się znajduje.

§ 5. 1. Odebranie zawiadomienia o znalezieniu rzeczy oraz przyjęcie oddanej rzeczy powinno być stwierdzone w wydanym znalazcy poświadczeniu, w którym należy wymie-